

Zaginione biblioteki – 1

31 sierpnia 2014

Historia jest pełna informacji o zaginionych książkach i bibliotekach. Trudno sobie wyobrazić, ile intelektualnych skarbów zaginęło bez śladu. Naukowcy jednak do tej pory nie tracą nadziei na znalezienie źródła, które udowodni istnienie legendarnych bibliotek Aleksandryjskiej i Towarzystwa Dziewięciu Nieznanych.

INDIE. STATKI KOSMICZNE I GRAWITACJA

Starożytny indyjski cesarz Aśoka zlecił założenie tajnego Towarzystwa Dziewięciu Nieznanych, do którego należeli najwybitniejsi naukowcy i mędracy tamtych czasów. Cesarz postawił niełatwe zadanie, polegające na systematyzowaniu i skatalogowaniu całej wiedzy, uzyskanej ze starożytnych świętych rękopisów lub w wyniku doświadczenia.

Każdy z „dziewięciu Nieznanych” napisał książkę, poświęconą pewnej dziedzinie nauki. Towarzystwo pracowało w ścisłej tajemnicy.

Cesarz Aśoka, pobożny buddysta i zagorzały pacyfista, dobrze zdawał sobie sprawę z siły wiedzy i bał się, że może zostać wykorzystana nie tylko do celów pokojowych, lecz również do prowadzenia wojen. Aśoka miał się czego bać: wiedza naukowa, którą dysponowali jego naukowcy, nawet w naszych czasach wydaje się nieprawdopodobna. Na przykład, jedna z książek została poświęcona pokonaniu grawitacji, zarządzaniu siłą i tworzeniu w warunkach ziemskich sztucznej nieważkości. Inna dotyczyła wykorzystywania superbroni, przypominającej współczesne opracowania w sferze broni jądrowej i psychotropowej. Książki zawierały opisy i schematy aparatów latających, które pozwalały starożytnym pilotom nie tylko unosić się w powietrzu, lecz również odbywać loty w kosmos.

Wzmianki o tych pracach można znaleźć w wielu staroindyjskich

źródłach pisanych, lecz archeologom nie udało się znaleźć żadnej z tych książek. Najprawdopodobniej, niektóre z nich przechowywane są w klasztorach w Tybecie i Indiach, a buddyści robią wszystko co możliwe, aby ta wiedza nigdy nie trafiła do przedstawicieli współczesnej cywilizacji.

Trudno uwierzyć, że w czasach starożytnych naukowcy osiągnęli tak wysoki poziom rozwoju technicznego i naukowego, lecz w 1875 roku w jednej z świątyń w Indiach zostały znalezione prace Bharadwadżego Mądrego, autora kilku hymnów świętej Rigwedy, który żył w IV wieku do naszej ery. Tytuł książki brzmiał „Wimanik Prakaranam” (Traktat o lotach). Była to jedna z części fundamentalnego dzieła „Wimana Widjana” (Nauka o lataniu w powietrzu). Ta unikatowa praca na temat aeronautyki zawierała szczegółowe opisy kilku typów aparatów latających, informacje o niektórych szczegółach lotów, a nawet niewielką instrukcję dla początkujących pilotów.

„Traktat o lotach” został przyjęty przez współczesnych indyjskich specjalistów w dziedzinie nauk ścisłych bez zachwyty. Zainteresowanie osiągnięciami starożytnych aeronautów pojawiło się dopiero kiedy władze Chin oświadczyły, że swoje osiągnięcia w sferze lotnictwa zawdzięczają informacjom, zaczerpniętym z prac naukowych napisanych kilka tysięcy lat temu.

BIBLIOTEKA ALEKSANDRYJSKA

Biblioteka Aleksandryjska jest największą w starożytności. Według ocen starożytnych autorów, zawierała od 400 do 700 tys. zwojów. Zbiory pojawiły się na początku III wieku przed naszą erą. Biblioteka Aleksandryjska stanowiła raczej akademię, a nie zwykłe zbiory książek. Mieszkali w niej i pracowali naukowcy, prowadzący badania i wykłady. Przy bibliotece pracowała grupa kopistów, przepisujących książki; został stworzony katalog książek liczący 120 zwojów, który później był regularnie odnawiany. Tekst każdej książki był zaopatrywany w komentarze, zawierające opis dzieła i

informacje o autorze.

Już w czasach Juliusza Cezara Biblioteka Aleksandryjska była uważana za skarbnicę tajnych ksiąg, dających prawie nieograniczoną moc.

Do biblioteki należała, na przykład, „Historia świata” babilońskiego kapłana, historyka i astronoma Berosa (356-261 przed naszą erą). Opisywał on swoje kontakty z przybyszami z obcych planet, tajemniczymi Apkallusami – istotami, przypominającymi ryby, które przekazały ludziom pierwszą wiedzę naukową. Ponadto biblioteka zawierała pełne zbiory egipskiego kapłana i historyka Manefona, uważanego za twórcę teorii atomowej. Znajdowały się w niej książki, zawierające przepisy na wytworzenie złota i srebra. Najprawdopodobniej, można w nich było znaleźć główne klucze do alchemii, których nam brakuje do zrozumienia tej nauki.

W latach 48-47 przed naszą erą Juliusz Cezar walczył w Egipcie. W wyniku działań zbrojnych w mieście i bibliotece wybuchł pożar, część ksiąg spłonęła. Później budynek biblioteki został odbudowany, i Marek Antoniusz uzupełnił ją kosztem innej dużej biblioteki świata hellenistycznego – Pergameńskiej. Biblioteka jednak wielokrotnie była palona podczas różnych konfliktów. Losy jej skarbów są smutne – nic z nich nie zostało. Są jednak optymiści, którzy wierzą, że pewnego pięknego dnia wpadną na ślad ukrytych starożytnych zwojów.

Autor: Anna Fedorowa

Źródło: [Głos Rosji](#)